

ÇOCUKLARIN HİÇBİR ŞEYİDİNİZ

Öğretmen İlk yar-1 - Öğretmen İlk yar-2

Hocam İyi Akşamlar...

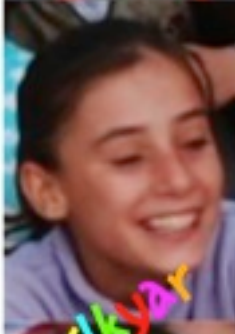

Hocam kısacık zamanda sizi tanıma fırsatı bulduk bunun için okulum öğrencilerim adına minnettarım...

Sayın hocam hani yazın hikayenizi dediniz ya...

Oradan buluyorum bu cesareti affınıza sığınarak...

Sayın Hocam benim de bir hikayem var...

Yıl 2012'ydi sanki, bir köyde öğretmenlik yaparken Van depremi sonrası bölgeye gelen Kumru adında bir öğrencim vardı. Kumru'nun o zamanın SBS sisteminde eski notları girilmediği için okul puanı hesaplanamıyordu bu yüzünden mağduriyetini bana anlatırken o esmer kara kızımın gözlerindeki yaşı gördüm...

Bu satırları yazarken inanın hıçkırmamak için kendimi zor tutuyorum...

Kumru "hocam ben hemşire olacam ama olamıycam babam Amcamın oğluna söz kesti" diye hıčkıra hıčkıra omuzumda ağlarken iliklerimde hissettim çaresizliği...

(O zamanlarda öğrencin omuzunda ağlayabiliyordu, şimdiki gibi korkmuyorduk sapık damgası yemekten) o ağladı, ben ağladım, küçücük 10 m² öğretmen odasında...

"Dur" dedim , o zamanlar meşhur olan 147 hattını aradım.

Durumu izah ettim mağduriyeti...

Aldığım cevap daha acıydı:

"Yapılacak bir şey yok ama not alıyoruz, üstlerimize arz edeceğiz" di...

Kendimden utandım gözleri yaşlı kara kızımızın yanağına süzülen yaşlar bana kurşun gibi ağır gelse de teselli etmeye çalıştım...

Akşam dert oldu içime...

Kumrunun babasını aradım...

Kavga dövüş, münakaşa, alttan girdim - üstten çıktım;
kızı iyi bir yeri kazanması koşuluyla,
babayı ikna ettim amcasının oğluna vermekten..

Sonrasında kızımızın şansı Bakanlığımız Van depreminde zorda
kalanlara bir kolaylık sağladı... Kumru o yıl sağlık meslek lisesine
girdi, şimdi hemşire...

Her bayramda özel günde mesaj yazar, "Allah razı olsun" der...

Ben öğretmenim bir okul müdürü olsam da (tercihim olmasa da)
bu ülkenin köşede kıyıda kalmış o masum gariban çocuklarına
hizmet etmek bir onur...

Özür dilerim hocam haddimi aştım rahatsız ettim sizi...

Ama bilin ki siz ve sizler gibi bu vatanın değerlerine, çocuklarına,
öğretmenlerine inananları gördükçe geleceğe daha da inançla
bakıyoruz...

Saygılarımı ve öğrencilerimin selamlarını iletiyorum...

Öğretmen ilk yar -1

ÇOCUKLARIN HIÇBİR ŞEYİYDİNİZ

*Çok Değerli Hocam,
Sizinle 2007 yılında tanışma fırsatı buldum.*

*Yeni atanmış 21 yaşında bir öğretmendim.
Yatılı okuldaki öğrencilerin hikâyeleri yüreğime ağır gelir,
her akşam ağlardım.*

*Bir iki ay sonra dayanamayıp istifa etmeyi düşündüğüm sırada,
öğretmenler günü arifesinde akşam onda okulumuza
gelmiştiniz...*

*Gece vakti bahçeye teleskop kurup çocuklara gökyüzünü
izletmiş ve
4000'e yakın kitap getirip okulumuzu harika bir kütüphaneye
kavuşturmuştunuz.*

*Okulumuzda kaldığınız süre boyunca harika deneylerle ve
müziklerle çocukları hem eğlendirmiş hem de
meraklandırmıştınız.*

*Bunları anlattım çünkü tüm bu yaptıklarınız
beni kendimden utandırmış ve kendime getirmişti.*

*O çocukların hiçbir şeyiydiniz görünürde.
Ancak sonra ideali oldunuz.*

*Hali hazırda iyi bir işiniz ve saygın bir yeriniz vardı.
Tüm bunlara ne gerek vardı ki?*

*Ancak içinizdeki şeyi görme fırsatı verdiniz
hem bana hem öğrencilerimize.
O günden sonra bambaşka bir öğretmen oldum hocam,
sayenizde.*

*Hayata bakışımı değiştiren nadir insanlardan birisiniz
ve ömrüm boyunca minnettarım size.*

*Yaptığınız şey çok değerli ve ÷lke için çok gerekli.
Var olun hocam, yüreğimize en küçük üzüntü düşmesin.*

*Hâlâ bu işi seve seve yürüttüğünüzü görmek
tarıfsız bir mutluluk verdi bana.*

*Saę olun var olun değerli hocam.
Sevgiler, hürmetler...*

Öğretmen ilk yar -2

